

Ἄξιόν ἐστιν Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου¹ Ἦχος Βαρύς, Ζω

Ζω

Α ξι ον ε στι ι ιν ω ως α α α λη η θω ω ω

ω ω ως μα κα ρι ι ζει ειν σε ε τη ην Θε ε

ο ο το ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι ι

στο ο ον και πα να α μω ω ω μη η η το ον

και μη τε ε ε ε ρα α α του ου Θε ε ου ου ου

η η μω ων την Τι μι ω τε ε ε ρα α αν των Χε

ρου ου βι ι ι ι ι ι μ και εν δο ο ξο

τε ε ε ε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι ι τω ω ως

τω ων Σε ε ε ρα α φει ειμ την α δι α α φθο ο ο

ρω ως Θε ον Λο ο ο γο ον τε κου ου ου ου ου σα αν

τη ην ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο κο ον Σε ε ε ε

με ε γα α λυ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

¹ Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου, «Αἱ δύο Μέλίσσαι», Κων/πολις 1906, σελ. 519-520.